

οικητής τοῦ στρατοῦ, τοῦ στόλου καὶ τοῦ πυροβολικοῦ

Τὸ σύστημα τοῦτο τῆς ὑπὸ μουσουλμάνων ἐπιθέσεως καὶ ναφρῶν εἰς ἥρχας στρατιωτικὲς καὶ ὑδρίαίνες ἔχουσί τινας ἐπιτῆς διοικήσεως τοῦ τόπου, ἔχουσις ἥρξαντο οἱ μουσουλμάνοι, ὡς μυνθάγουμεν ἥδη, ἐφαρμόζον εἰς ἄπο τοῦ πρώτου διαριθμοῦ χριστανοῦ Γεν. Διοικητοῦ ἐν Κρήτῃ καὶ μετὰ προφυλάξεως, ἥδη δὲ καὶ ἐπιτήλιως θέλουσι νὰ καθιερώσωσι τὸ τοιοῦτον ἀρ' οὐ η̄ ἐπιδόταις ἐγένετο ὑπὸ πενταχελοῦ, ἐπιτροπῆς καὶ τα πρᾶγμα διηρητεῖται διὰ τῶν του πικάντιον ἐφ μεριδῶν. Πρὸς σύνταξιν δύοισιν αναφορῶν καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν Τυμπάτων τῆς νήσου ἐστάλησαν ἐντεῦθεν ἀπεπταλέμενοι μετ' ὁδῆγῶν καὶ ἐπιτολῶν παρατάσης τούς, ἐν Ρ Θημανηίᾳ. Ήσακλείσι φοιλιτευομένους μωαχμεθκνοῦς, ὕστε κατ' αὐτὰς ἐπιδιδονται καὶ ἐκεῖθεν οναρροριά.

··Η περὶ τῆς ὁ λόγος ἀναφορὰ ἀρχομένη διὰ τῶν εἴτε φραγμάτων δῶν φράσεων «Από τινες χρόνου οἱ μουσουλμάνοι κακτοίκοι τῆς νήσου ἐγένοντο τὸ ἀντικείμενον βιαιοπραγιῶν κυνποφόρων» πολλοὶ ἀθίσαι μουσουλμάνοι ἔδολοφοι θηταν καὶ δολοφονῶνται βραχάρως ὑπὸ χριστιανῶν σκοπὸν ἔχει· νὰ παρατητὴρ ὅτι δὲν ὑπάρχει οὐδεμίκιος ὄσραλεις διὰ τοὺς μουσουλμάνους, ὅτι δὲς εἰς τούτους καὶ τῆς συστηματικῆς αὐτῶν καταδρομῆς ὑπὸ τῶν χριστιανῶν ἡ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δικαιονός τῶν μουσουλμάνων εἰναι ἀδύνατος καὶ ὅτι ἡ ριστιανικὴ διοίκησις, ἐν σχέσει πρὸς τὴν τουρκικὴν εἶναι ἔνικαν· νὰ διοικήσῃ τὸν τόπον ἢ μαλλονὸς ιγνωφει τοῦ καθήκοντος αὐτῆς· πρὸς ἀνακλύψιν, σύλληψιν καὶ τιμωρίαν τῶν διαπραγμάτων ἀδικήματα κατὰ μουσουλμάνων· πρὸς ἀπόστελλεν δὲ τῶν ταιριάτων ἔναρξέωυσιν δύομεστροι τοὺς φόνους τῶν Μουσταφᾶ Βελάκη, Σαλλή Σικουράκη, Μεχμέτ Μεμενιούδάκη καὶ Δεσσής ἐφένδη Ποστε νάκη. ··Αλλοὶ οἱ τέσσαρες αὗτοι φόνοι, ἐκτὸς τοῦ ὅτι οἱ τρεῖς Ελλαῖοι χώραν οὐχὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἦλιοι ἐγγὺς τῶν φρουρίων Χανίων καὶ Ρεθύμνης, δὲν ἀποδεικνύεται πεντάπασιν ὅτι διεπράγθησαν ὑπὸ χριστιανῶν ἀντιθέτως δὲ πιθανολογεῖται ὅτι ἡ κατὰ Λερίδης ἐφένδη Πραγκάκη ἢ θραποποιία ἐγένετο ὑπὸ μωχειδανοῦ· διπέρ τεκμηρίεσται ἐκ τῶν γεγονότων ὅτι τὸ ἔγκλημα ἐξετελέσθη οὐ μακρὸν τοῦ φρουρίου Ρεθύμνης, ὅτι ὁ παῖδας καίτοι ἢ πὸ τῆς πρότης ἡμέρας ὀμολόγησεν ὅτι ἔνεγκνώρισε τὸν δράστην ἥρνηθε καὶ δηλώσῃ τὸ ὄν μάτι κατέται ἐπιζήσεις πολλῆς ἡμέρας μετά τὸν Ιωαννατιμόν του καὶ ἔχων σώκης τὰς φρένας μέχρι τῆς τελευταίας του στ γυμνῆς, ὅτι ὁ κατὰ τὴν ὥραν τοῦ τραγύματισμοῦ συνιδέεται τὸν Δερβῖς ἐφένδη οὐδός του, καίτοι δοπλος, κατεδιώκειν, ὡς ὁ Ἰδίος λέγει, ἐκ τοῦ πλησίον τὸν δράστην, ἐν φῶ ἀν τὸ ἔγκλημα εἶχε φιλετικὸν σκοπὸν, δὲ μὲν οὐδός τοῦ παθόντος δὲν θέλειτο εἰς τὸν κίνδυνον νὰ καταδιώκῃ χοπλοῖς χριστιανὸν θέλοντα νὰ φορεύῃ μουσουλμάνους, δὲ ἐγκληματίας ἥδηντο νὰ φονεύσῃ τοῦτον, καὶ ὅτι ὁ συγγενῆς τοῦ πατέρος Ἰσμαήλ Κατάκης λίαν ἐχθρικῶς πρὸς αὐτὸν δικαιείμενος ἔνεικα διερχόμενον ὑποθέτεων καὶ πιεζόμενος δλίγας ἡμέρας πρὸ τοῦ φόνου εἰς τὴν πληρωμὴν τὸν πρὸς τὴν κοινωνελή Γαλάπεζαν Ρεθύμνης ἐπικοινωνοῦ μεταξὺ αὐτῶν· κρέος ἐκ γρ. 40 περίπου γιλιάδων εἶπε πρὸς τὸν διευθυντὴν τῆς Τραπέζης ὅτι τὸ γέρεος ἐξ ὀλοκλήρου ἐπέκρινε τὸν Δερβῖς ἐφένδην δὲ ποιος εἰκὼν; φύρεται καὶ κακὸς τελος θ ἔχει καὶ δεν θέλει παραέλθει το πολλαῖς ἡμέραις· ἀλλως τε δεσσής ἐνδῆς ἐπιυρθολήθη πράτινων ἐτῶ ἔζωθι τῆς ἐν Ρεθύμνῃ οἰκίας του ὑπὸ τὸν Σαλλή Γιακούσην, δοστις ἐσκόπει νὰ φονεύῃ αἵτινα διειχριστικὸν διαφοράν· διὰ δὲ τὸν Μεμενιούδάκην φονεύθηντα οὐ μακρὸν τοῦ φρουρίου Χανίων ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ φόνος διεπράχθη ὑπὸ μωχειδανοῦ καθίδσον ἔνορος ος κατέθεσες αὐτόπτου αὔρατος γενομένην ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ βεβίωσεν, δέτι ὁ φονεύθησε τὴν ποτεσταίαν τῆς ἴνθρωποκτονίας καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τραχέδον τόπον ἐπετεθῇ κτηνωδῶς ἐπι σκοπῷ ἀσελγείας κατά τινος ὀθωμανίδος ητις, τῇ ἐπειμάθετε τοῦ μάρτυρος σωθεῖστος, ἀνεγκάρει μετά μεγίστης ἀγνωκτήσεως εἰπούστα «Θα ἰδεῖς πώς ζητοῦν ν' ἀτιμάζουν τῶν ἀνδρῶν τὰς γυναικεῖας» ἐπίστης καὶ διὰ τὸν φόνον τοῦ Βελάκη ἢ πὸ τῇ ἡμέρας καθί θὴν ἐγένετο, μεσπουδαῖκι μπάρχουσιν ὑπινοικι δὲτι

Ο Γεώργιος, γνήτιος Παρισινός, ριψθεὶς ὑπὸ τῆς τύχης, μετὰ τὴν ἐκ τοῦ σχολείου του ἔξοδον, εἰς τὴν περὶ ἡς δὲ λόγος κώμην, ὑπέφερε μὲ δλιγωτέραν ὑπομονὴν ἵσως ἢ ἀλλος τις τὴν ὀλίγον μειδιῶσαν σκηνογραφίαν, ἥτις ἤνοιγετο πρὸ αὐτοῦ. Φαντασθῆτε ἣν ἀφῆσῃ τοὺς Πάρισους, τὰ θέατρα, τὰς ὁραῖς γυναικας, τοὺς καλοὺς φίλους; διὰ νὰ ἔλθῃ νὰ ταφῇ εἰς Ἐριμόν, καὶ νὰ διέλθῃ ἔκει τὸν μακρὸν καὶ θλιβερὸν χειμῶνα! Βεβαίως, εἶχε δίκαιον νὰ παραπονῆται, καὶ εὐ ὄντον εἶνε ὅτι, τὴν ἐπέραν ἔκεινην, δὲ νέος συινθολαιογράφος δὲν ἦτον εὐθύμος. Ἄλλως τε καὶ δὲ καιρος ἦτο φοβερός. Ο Βορρᾶς ἔπνεε μανιώδης εἰς τὰς χαράδρας, καὶ ἔστει μεθ' ὅρμῆς τὰς κορυφὰς τῶν μελαίνων ἑλα-ῶν. Καθημενός παρὰ τὴν μεγάλην ἀργιλλόπλαστον θερμάστραν ἐν τῇ αιθούσῃ τοῦ μόνου καφενείου ἐν τῷ τόπῳ, δὲ Γεώργιος καὶ οι σιγάρα τινα, ἀνέμενε, θεωρῶν ἀπλανῶς πρὸ αὐτοῦ, τὸν συνήθη σύντροφόν του, τὸν Εἰρηνοδίκην. Οπισθεν τοῦ εχθρικωμένου ξυλου γραφείου της ἡ δεσποινίς, Ιωσηφίνη, κυρία καὶ διευθυντρία τοῦ καταστήματος, ἐπλεκεν ἀτιραχος κάλτσαν ἐκ λευκοφαίου μαλλιού, διακοπτουσα τὴν ἐργασίαν

τοῦτον ἀπεκνύν διηταὶ καὶ πλούσιους ἐφόρουσεν εἰ τῶν συγγε-
νῶν του ἐπίδ ξος αὐτὸν αληφορόμοις τα γχάων καὶ ἔνεκ-
σπουσδίκις ἐιδος ἵποχ ορήσκες, ἡμέρες τινας πρὸ τοι φρίο
ἐκ τῆς οὐκέτης τοῦ φονευθέντος δικαὶος δὲ τὸν Σικουράκην φονευ-
θέντα ἔξωθι τοῦ φρουρίου Χανίων καὶ οἱ ἐγένονται ηνταρί-
σεις, καὶ ὅπερ διθαμμονού μάλιστα ηντατού, οὐδὲ τὸ ἐλι-
χιττον προέκυψε τεμέντιον διτι ὁ φόνος διεπράχθη ὑπό
χριστιανοῦ.

Παρὰ τὰ λεγόμενά δὲ τῶν ἀναφορῶν μουσικῶν ἐνώπιοι
ἔτι τὰ κατὰ τὸ θεῖον αὐτῶν ἀδικήσατε διαπά-
τονται πάντοτε ὑπὸ χριστιανῶν, ὑπάρχουσι πλεῖστα παρα-
δειγμάτα φύνων μοῦσαμένων κατὰ μουσικῶν καὶ
δὴ τέκνων καὶ ἀπαρτός εκ τῶν ὁποίων μηδημονεύομεν τε-
τάρων οὐδόν οὐ παλλιοῦ συμβέντων καὶ ἀποδοθεῖ των
κατ' ἄρχας εἰς χριστιανοὺς μέχρις οὗ διειστακὼς εἰπεῖται
χθι διὰ οἱ διαρρήσται ήσαν μουσικῶν οἱ φύσι οἱ οὖτοι
εἰσιν ὁ τοῦ Σελίου Κινητάρι φρουρεύοντος κακοῦ ὅδους ὑπὸ τῶν
τάκων αὐτοῦ, ὁ τοῦ Καρδρῆ Σακαδέην φρουρεύοντος ὑπὸ
τοῦ Μεχμέτ Κουζεττῆ, ποιηθείστης καὶ περὶ φύσιν ἡ-
σιλγείς, ὁ τοῦ Λεμᾶτ Ιαχριχιακῆ φρουρεύοντος, εἰς
Τοκκαλχριτοῦ τοῦ ἐκ μητὸς θείου αὐτοῦ καὶ ὁ τοῦ Δικ
Βοΐου ακούργου καὶ ἐκ συστήκτος δολονόνου Ἀτζέρ
Σουδικοῦ φρουρεύοντος ὑπὸ τοῦ Μεχμέτ Μιζιθράκη πρὸς ἀ-
πόκρουστιν ἐπιθέτεις ἐπὶ τοιποτῷ παρὰ φύσιν ἡσιλγείς. Ἐν
γένει μὲ τὸ ἐγχάτωρ λεζόταχώρητα ἡγέληματα ἔχουσιν
ἀριτμένον προτωπικὸν καὶ οὐδὲ φιλετικὸν λιγνὸν πλὴν τι-
νῶν διεπαρχεύοντων ὑπὸ μωαθήσαντων κατὰ χαρτικῶν ἐ-
νεκκα μίτις φυλετικῶν. Αξιοπαρατίρητον μάλιστα εἶναι διτε-
πὶ πληθυσμοῦ 300 χιλ. λοιποὶ εἰς δύο φυλὰς διῃρημένοι,
ιεσταῖς τῶν ὁποίων ὑπάρχει, εἴς ἀνάγκης καὶ συσιώπης, η
περὶ τῆς κατεκτήσεως τῆς ἔσουσις τύγχρους καὶ ἡ ἐκ
τῶν ἀλλαπαλλαλῶν καὶ προστρέτων ἐπαναστάτεσσον παραγο-
μένη πρὸς ἴμωσικαίν ἵντεκδικησιν ἱρομή, ἐλλαχισταῖς εὐτυ-
χίαις διεπαπτονται χάριν φυλετιστοῖς αὐδικήματα, ἢπερ θε-
ραίως ὀρείζονται εἰς τὸ μετριοπαθές, εἰρηνικὸν καὶ φιλόνι-
μον τοῦ ἐπικρατοῦ τοῦ χριστιανικοῦ στοιχείο, πνεῦμα, τὸ
ποποῖον οὐχί μόνον ἐν εἰρήνῃ εἶναι κατάθηλον ἀλλὰ καὶ
εἰςτι αὐτοῖς τὰς ἐπαναστάτεις αἱ ἐκάστοτες ἐπαναστάτει-
αι Συνελεύσεις τοῦ τόπου διεκήρξαν πάντοτε διτεθεω-
ροῦσι τοὺς μουσικῶν, κρηταῖς ἐκνεκταῖς τῆς αὐτῆς πατρίδος,

ται επομένως οἷσιν πατ. χριστίνως να φεύγεται της ζωῆς
τιμῆς· καὶ περιουσίας αὐτῶν· ὡς γνωστὸν δὲ, σκοπὸς τὸν ἐ^τ
παντοτάτερον δεῖ, εἰναι ή ἐόντως τοῦ μουσουλμανικοῦ
τοιχίου τῇ νήσου, τὰ δὲ διαπρεπτόμενα ἐν εἰρήνῃ ἐγ-
κληματα μολονότι, ὡς εἴρηται, εἶναι κοινά, λίπην προξενοῦ-
σι μεγάλην εἰς τοὺς χριστινοὺς ιδίαρχούς τὴς θυητείας;
ἢ θνάτουσιν οἱ ἐγκληματοῦντες; ή οἱ παθίντες· καὶ τοῦτο
εἴναι φυτά κάνει· διότι οἱ χριστιανοί διαποτελοῦνται πλέον
τῷ τριῶν τετάρτων τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῆς νήσου οὐδε-
μένονται καὶ περισσότερον διεκ τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν τοῦ
τοπου.

Αφ' οὐ δὲ οἱ μυστουλάκινοι συμπολεῖται μης μᾶς παρέχουσιν, ὡς μὴ δύστελεν, ἔρωταν, δίκαιον εθικαὶ εὐλόγιοι, κύριοι Ιεράκενες, νὰ ὑπομνήσῃς, καίτιοι μεταξὺ λόγω, τὰ κατὰ τῶν φυτταζενῶν καὶ οἰκον τῆς Κορήτη ὑπὸ οὐκαπεθανῶν δικαίωσαντα οὐχὶ πλέον ἐκεῖνα τὰ ινχαράνενα εἰς ἐποχὴς ριγὴ επτέρως; τῆς τελευταίας ἐξ ετίας ἀνεκδιήγητα καὶ ρρικωδὴ πολλάκις τῆς ἴστορίας σελίδες πληρούντα, ἐφ' ὃν λέον νὰ ριψθῇ πέπλος λάθις χάριν τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου, ἀπαίτομάντινον τὴν ὅστον οἶνον τε εἰσηγητώριαν τυμ-
βιώτιν οετά τὸν τυρπατοι εἰτὸν μυστοιλαχάνων, οὐχὶ ἐκεί-
να ἄλλα τὰ οὐ ποὺ τολλοῦ λεῖθοντα χωρκν καὶ τούτοιν
τι ἐμόνον καὶ ἀπλῶς προς ἕπόκρουστιν τῆς ἀδίκου μεμρῆ-
τα δὲ ινχαράνενα εἰσὶν οὐχὶ πλάστα καὶ φιντασιώδη ἄλ-
λι παγκατικαὶ διλοφονίαι γνωστότεττας τοῖς πάσι. Τοι
αὗτα δ' ιστον ἡ εἰς τὰ πρόδυορα τοῦ φρουρίου Ἡρακλείου δο-
λοφονία δύο συγχρόνως ὑπαλλήλων τοῦ χρυσικοῦ τηλεγρα-
φείου, ἡ κατὰ τὸν κυπόν σχεδὸν τόπον διλοφονία τοῦ Χε-
λιδονάκη, οἱ ἐν τοῖς πίλεως Ἰρρικοὶ εἰσὶν καὶ ἐν μέσῃ ἡ
μέρα φόνοι τοῦ Ἀνδρέου Σενιολάκη καὶ Ἰωάννου Σαρούδην

της εἰς ισόχονα διαλείμματα, διὰ νὰ ξύσῃ μὲ τρυφερότητα τὴν κεφαλὴν μαίρης γαλῆς, ἢτις ἐκάλυπτο πλησίον της. Οὐδὲν ἄλλο ἡκούετο, ἐν τῇ χαυηλῇ αἰθουσῃ, ἢ τὸ μονότονον τίκ-τάκ του χονδροῦ εκκρεμοῦς με γαλκίνας ἀλύσεις, συνοδευόμενον ὑπὸ τοῦ ρόγχου τῆς γαλῆς, καὶ διακοπτόμενον ὑπὸ τῶν ὀλίγον ποικίλων τριγμῶν τῶν ὥροδεικτῶν ἐν ρυθμῷ κινουμένων.

« Καὶ λοιπόν! καὶ τις ποιεῖται οὐράφε. εἶπε με-

« Καὶ λειπον: χρήσε διαδοκαίο γράφε, επει με-
τὰ μακρὰν σιωπήγη ἡ διευθύντρια τοῦ καφενείου.
Δεν πρέπει νὰ σᾶς φαίνεται πολὺ εὐχάριστον τὸ
φθινόπωρον εἰς τὸ τόπον μας.

« Ἀλλοίμονον! ὅχι, κυρία. Ἀλλὰ παρηγοροῦ-
μαι συλλογ ζόμενος τι δ χειμῶν θὰ ἦνε πολὺ¹
χειρότερος. ! Ὁποῖος κατιούσι!

« Εἶναι ἀληθές. Καὶ ἐν τούτοις πολλὰ παλλη-
κάρ αὐτὰ διελθωσαίν *ἔξω* αὐτήν τὴν ἀσχημονίαν νύκτα.

« Ή, οες μά; Η ποτός λοιπὸν εχει τὸ υαρρόν
νὰ ἐξέλθῃ με τοιαυτὴν καταγίδα;

« Ποτός λοιπὸν; Αλλ' ἐν πρώτοις οἱ λαθρέμ-
ποροι, οἱ ὄποισι θὰ ἐπωρελγθῶσιν ἀπὸ αὐτὴν διὰ
νὰ διέλθωσι τὰ σύνορα με λίτρας τινα, οἰνοπνεύ-
ματος καὶ μέ τινα δέματα καπηγοῦ· κατόπιν, φυσι-

αῖ τῇ Ἐ αρχίᾳ Ρεθύμνης δολιφονίαι τῶν Ἑμών. Καστρι-
νάκη, Κασίπομανάκη, Ἀνδρέου Μπολιάτη καὶ Ἰωάννου
Στεφανάκη, καὶ αἱ ἔθι τῆς πόλεως Χανίων δολιφονίαι
τοῦ Παπαϊάνθη, ἐν ᾧ διέβαν διὰ τῆς ἔξιθι τοῦ δημοσίου,
κήπου ὁδοῦ, καὶ πτωχῆς γυναικὸς δλίγον ἀπωτέρῳ διέτε
σνέλλεγε χρτα ἥπο μουσουλμανικὸν ἄγρον· πρὸ τούτοις
δὲ πληθὺ μουσουλμάνων ἐπετέθη κατὰ τῶν ἐν τῇ πόλει
Πρκλείσου ἐκκλησιαζομένων χριστιανῶν ἐπὶ σκοπῷ σφαγῆς
ματαιωθείτης διὰ τῇ ἐπειδάτεως τῆς στρατιωτικῆς λόγ-
χης. Μαρτὸν δὲ ἥθελεν εἰσθεῖ τὸ ὑπομνῆσαι πάντα καὶ τὰ
ἄπο τίνος μόνον ἐκ φυλετισμοῦ ὃς ἐπὶ τὸ πολὺ κατὰ χρι-
στικῶν διαπραχθέντα, οἷον ἀποπείρας φόνων καὶ μάλιστα
κατὰ ἐκάκων μαθητῶν, οιαίς ἡσε γείας καὶ ἀλλα ἀνο-
σιουργήματα καὶ ἀποπείρας τοιούτων.

Πανθεωμοιλογούμενον ὅτι τὰ πάντα παρ' ήμεν ἔχουσιν ἀ-
τελῖς· καὶ αὕτα καθ' ἑαυτὰ καὶ ἐν σχέσει, ἵδιας, πρὸς τὰς
ἰνάγκας· τῆς πανούσης: ἐποχὴς καὶ τὸν πρόσθιον ἂν ἥδυνα-
το καὶ ἡ ἡμετέρη πατρὸς νῦν ἔχῃ, ὅτι καὶ ἡ δημοσία τάξις
καὶ ἡ διοικητικὴ καὶ δικαιοτικὴ ἀρχὴ εὑρίσκονται εἰς τὸν
πρόσθιον ἕδαθὲν τῆς διεπλάξεως αὐτῶν καὶ ὅτι ἡ βελτίω-
τις τῶν κακῶν ἔχόντων δεῖται ἐνδελεχοῦς μερίμνης: ἀλλ᾽
ἡ αἵτια τῶν ἀτελειῶν τούτων εὑρίσκεται ἀλλοῦ ἢ ὅπου
ὑπόλιτος ἀποδίδουσιν αὐτὴν τινὲς· τῶν πυμπατριωτῶν μας
μιαμεθανῶν. Τῷ ὅντι τὰ πάντα ἔκδηλη εἰς τιγκεντρωμένα
εἰς χεῖ καὶ τῇ; ἐν Κων.) πόλει Κιθερώνησσες, ήτις ἀείποτε
παρερμβάλλει πρωτεύσματα εἰς τὴν ἐπικυρωσιν καὶ ἐκτέ-
λεσιν τῶν ὑπὸ τοῦ τόπου προτεινομένων μέτρων πρὸς βελ-
τιωτιν τῶν διερήρων τῆς ὑπηρεσίας κλάδων, ἐπέναντι δὲ
τούτου τοιτίκας: ἔχουσας τεροῦται πᾶσα καλὴ θέλησις καὶ
ἴνερα εικ πάντος ἐν τῇ νήσῳ ὑπαλλήλου καὶ τῆς ἀντιπρο-
ωπείας τοῦ τόπου· συνεπός: δὲ μόνον εἰς τὴν Ὑψ. Ηύλην
ἴσον νῦν ἀποδημῆσαι κατὰ τὸ πλεῖστον ἡ εὐθὺν τῶν ἐλλεί-
ψιων εἰς ὃν πάσχουμεν, καὶ αἴτινες ἡτο δυνατὸν οὐσιωδῶς
νὰ μετριασθῶτιν ἀν τὸ χριστιανικὸν στοιχεῖον ἥδυνατο νὰ
ενεργῇ εὔρυ ερον εἰς τὰ κοινὰ τοῦ τόπου καὶ ἀν ἐπεκυροῦντο
τὰ πόδα τῆς: Γεν. Συναλεύσεως πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τῶν δι-
φόρων κλάδων τῆς ὑπηρεσίας ψηφιοθέντα.

Πλὴν δὲ τούτων τὸ μόνιμουλμανικὸν στοιχεῖον τὰς πλει-
στὰς τῶν δημοσίων θέτεων καὶ δὴ τῶν σπουδαιοτέρων κα-
τέχουν σπουδαῖον ἡποθέτειν καῶλ με εἰς τὴν κανονικὴν πο-
ρειαν τῆς ὑπηρεσίας καθότι γνωστὸν εἶναι διτὶ δὲν εὑρί-
σκονται πιοστά ταῦτα ἐν Κρήτῃ μουσουλμάνοις ἀνδρεσ: ἔχοντες
τὸ ἀπαιτούμενα προσόντα διὰ τὴν δικαιοστικὴν μάλιστα ὑ-
πηρεσίαν δι? δην ἀπαρχιτήτως ἀπαιτοῦνται ἐπιστημονικαὶ¹
γνῶσεις καὶ ἐν τούτοις τὴν διατεικὴν ἔξουσίαν κατέχουσι
κατὰ τὸ πλεῖστον μωασεθανοὶ καθόστον ἐκ τῶν ἐν διώ-
ρῃ νήσων δικτὼ τῶν ἥριθμῶν Πεωτοδικείων καὶ Ἀμπεροδί-
ων τὰ διαδρεσόντας ἀπὸ μουσουλμάνους. Επρὸς ταῦ-
τοις δὲ ἀνωτάτη διεύθυνσις τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῶν οἰ-
κονομικῶν τῆς νήσου εἰναι ἐμπεπιστευμένη εἰς μουσουλμά-
νους καὶ μουσουλμάνος προΐσταται τῆς ἐν τοῖς Τυμάσι-
Σρραῖοις καὶ Λασιθίῳ χωροφυλακῆς καὶ ἐν τούτοις πᾶσαι
τριχθόναι σικλαήψεις ἐγιληράχτιδην, ὡς δύναται νὰ βεβαι-
θῇ ἐπιστήμως, ἐνεργοῦνται ὑπὸ ἀξιωματικῶν καὶ χωροφυ-
λάκων χριττικῶν. Τούτων δὲ οὔτως ἔχόντων εὐλόγως
τείθεται τι: διτὶ ἀν τινα εὐθύνην φέρη δ λαχεῖ ἢ τὰ ὄργανα
τῆς ἐγχωρίου διοικήσεως διὰ τὰ κακῶς ἔχοντα, τούτων
λακλήρως ἢ κατὰ τὸ πλεῖστον τουλάχιστον φέρει τὸ μου-
σουλμανικὸν στοιχεῖον.

Τὸ δὲ ὁ χριστιανοῦς λαὸς ἀκαθέκτως δρυγῷ εἰς τὴν
υμπλήκωσιν τῆς ἐννόμου ταξειώς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν φη-
μιτήσιν· Πλιτικῆς καὶ Ποιν. Δικαιονομίας, Νόμου περὶ ὕ-
στημάτων καὶ σχλων τινῶν Νόμων οὗ; ἐψήφισαν μόνοι οἱ
χριστικοὶ βουλευταὶ ἀποτρχόντων ὡς γνωστὸν τῶν ἔργων
οὐτῶν πάντων τῶν μαυρούλημάντων συναδέλφων τῶν καὶ ἐκ
τῶν Φηρισθέν των ἐσχάτων, ἀπὸ κοινοῦ μὲν ἀλλὰ τῇ πρωτο-
βουλίᾳ πάντοτε τῶν χριστιανῶν, ἐκτάκτων μέτρων κατὰ
τῆς ζωοκλοπῆς κατὰ τῆς βιαίας ἀπαγωγῆς καὶ Νόμων περὶ¹
χωροφυλακῆς, περὶ λιμένων, περὶ ὁδοποτας κ.λ.π. ὃν πολλὰ

«Ως, οι τελῶναι, οι όποιοι θὰ δοκιμάσωσι νὰ ἐμποδίσωσιν εἰς αὐτοὺς τὸν δρόμον. Καὶ, παρατηρήσατε! ίδου ἀκριβῶς αὐτὸν τὸν γενναῖον Ιώαννην Νιότ, ὅστις πηγάίνει ν' ἀναλάβῃ τὸ ἔργον του.

Πραγματικῶς, μόλις ἡ ἀξιότιμος δεσποινὶς εἶπε ταῦτα, ἡ θύρα ἥρεώχθη ἀποτόμως, καὶ ὑψηλὸς νέος, μελάγχρους, μὲ ὄφος ἥρεμον καὶ ἀποφασι- στικόν, με στολὴν τελώ οὐ φορῶν τὸ κασκέτον του μέχρις ὕπαιν, ἐφάνη ἐπὶ τοῦ κατωφλίου.

« Καλὴν ἐστέραν, σύντροφοι! εἰπεν εἰσερχόμενος. Δεσποινὶς Ἰωσηφίνη, ἥλθον νὰ πίω τὸ μικρὸν μου ποτηράκι, πρὶν ἀναχωρήσω· τὸ ψῦχος θὰ ἔνε δριμύ, αὐτὴν τὴν νύκτα, καὶ εἶνε καλὸν νὰ θερμάνωμεν τὸν στόμαχον »

Καὶ εν φημεσκοινις ουτω προσκληνεισα επρο-
θυμοποιειτο νὰ τὸν ὑπηρετήσῃ, δ τελώνης ἐπλη-
σιασεν εις τὴν Θερμάπιτραν, και χαιρετίσας τὸν συμ-
βολαιογράφον, ἐκάθησε πλησίον του. Ἡτον ἀλη-
ῶς καλὸς νέος ὁ Ιωάννης Νιότ, και ἡ ἀνυπόκρι-
θε φυσιογνωμία του, τὸ ἔντιμον βλέμμα του διέ,
τ.τον πάντα εὐνοϊκῶς ὑπὲρ αὐτοῦ.

(*"Επεταί τὸ τέλος"*)